

Meditatie

De laatste vijand

1 Korinthe 15 : 2

Er zijn in deze wereld al heel wat gedachten over de dood verkondigd en geschreven. En we horen er de laatste tijd steeds weer over. Dan gaat het over een zelf gekozen dood en de gedachten over een vrijwillig levenseinde. Vele van deze gedachten bedoelen de verschrikking van de dood te verzachten. Op die manier probeert men de dood aanvaardbaar te maken en het zo voor te stellen dat de dood niet zo erg is, dat de dood bij het leven hoort. De apostel Paulus schrijft hier over de dood als een vijand. Dat wil zeggen dat de dood niet bij het leven hoort. De dood is er later bij gekomen. In het begin van de Bijbel, bij de schepping, treffen we de dood niet aan.

Als God zegt dat alles goed is, dan is de dood er niet. Wel horen we hoe de Heere de mens waarschuwt voor ongehoorzaamheid. Want als de mens ongehoorzaam is aan de Heere, dan zal hij de dood in de schepping binnen halen. En de mens was ongehoorzaam en haalde zo de levensgevaarlijke vijand in de schepping binnen, in de eigen levenskring.

Deze vijand beheerst de mens, niet alleen lichamelijk, maar ook geestelijk. Heel het leven van veel mensen wordt bepaald door de dood en door de angst voor de dood. Wel proberen we dit op allerlei manieren te verbergen en willen we zo de dood buiten ons leven houden. Er niet over praten en er niet over denken, vooral niet bepaald worden bij onze eigen dood. Maar dat lukt niet altijd en we worden regelmatig direct met de dood geconfronteerd. Zo is de mens gedurende zijn gehele leven door de angst voor de dood tot slavernij gedoemd.

Wanneer we dit gaan zien dan ontdekken we onszelf ook als verloren mensen. Het loon op de zonde is de dood. Die vijand is onze straf omdat we ongehoorzaam waren aan onze Schepper. En zo ligt er weinig hoopvol in de waarheid dat de dood onze vijand is. Beslissend is echter niet dat de dood onze vijand is, maar beslissend is dat hij ook de vijand van God is. Dat is

GEBED

'Mijn Vader, bestuur vandaag mijn leven. Behoed de poorten van mijn intenties. Regeer mijn zien en mijn horen. Maak ook mijn gedachten aan Uw wil Onderdanig. Wend mijn oor naar U om Uw Woord te Verstaan.'

Uit: 'Een gebed voor elke dag,'
J.H. Gunning J.Hz.

Wij bevinden ons in het kerkelijke jaar al weer over het midden van de lijdensweken. Als we Christus in Zijn lijden zien, is dat aan de ene kant niet om aan te zien. Want het is door mijn schuld. Maar het is aan de andere kant ook een heerlijk zien. Want het is voor mij in de plaats.

Door het heengaan van ds. J. Oosterbroek kwam de redactie voor nogal wat onverwachte dingen te staan. We zijn blij, dat door ieders medewerking (zeker ook door die van de drukker van ons blad) er een, naar wij hopen, waardig en leesbaar nummer van de pers is gekomen. Wij wensen u een gezegend uitzien naar Pasen!

De redactie.

de heilsboodschap die naar voren komt uit het lijden en sterven en de opstanding van Jezus Christus.

Dat de dood ook Gods vijand is dat is een ontdekking, een openbaring. Dat de dood onze vijand is dat verontrust ons alleen maar. Maar dat de dood Gods vijand is dat is een waarheid die troost belooft. Want dan zal de God en Vader van onze Heere Jezus Christus juist daarin ook laten zien dat Hij God is, dat Hij de dood haat en teniet maken zal.

God zal de dood verslaan en al de Zijnen bevrijden uit de macht van de dood. Onze vijand, de dood, is een vijand die in principe al verslagen is. Door het sterven en de opstanding van Jezus Christus. Omdat Jezus Christus de dood als straf op de zonde heeft gedragen en is opgestaan, mogen wij het in het geloof weten dat door de dood heen ons het leven is bereid. De dood is voor Gods kinderen niet het einde maar het begin van het leven in heerlijkheid.

Dirksland, ds. J. Willemsen

In memoriam ds. J. Oosterbroek

Op 23 februari 2017 is ds. J. Oosterbroek in zijn slaap overleden. Voor ons kwam zijn overlijden heel onverwachts en we zijn er door geschokt, al wisten we wel dat hij al lange tijd problemen had met zijn gezondheid.

We gedenken met dankbaarheid het vele werk dat ds. Oosterbroek voor "Kracht naar Kruis" heeft gedaan. In mei 1983 kwam hij in ons bestuur en vanaf het najaar van 1983 was hij secretaris van het bestuur. Hij verzorgde de uitnodigingen voor de vergaderingen en het maken van de notulen. Ook was hij voor velen de contactpersoon met het bestuur van "Kracht naar Kruis". Vanaf het voorjaar van 2003 was hij tevens eindredacteur van ons blad. Als eindredacteur heeft hij vele artikelen geschreven en er ook voor gezorgd dat het blad iedere maand weer kon verschijnen. Hij wist alle medewerkers steeds weer te stimuleren om een bijdrage te schrijven en die ook op tijd in te leveren.

We zijn dankbaar voor het vele werk dat ds. Oosterbroek heeft gedaan en wij willen zijn kinderen en kleinkinderen voor alles de troost en de genade van de Heere onze God toebidden.

Namens het bestuur van
"Kracht naar Kruis"

*ds. J. Willemsen,
voorzitter*

Maarten Luther en 500 jaar reformatie (1)

Vanwege de herdenking in dit jaar, 500 jaar Reformatie, wil ik een aantal artikelen schrijven over de geestelijke ontwikkeling van de reformator Maarten Luther (1483-1546). Een bekende spreuk van Luther is:

“GELOOFT U, ZO HEEFT U, GELOOFT U NIET, DAN HEEFT U NIET.”

In het Rijksmuseum van Amsterdam zijn nog enkele aflaatprentjes te zien uit de tijd van vóór de reformatie. Op een van zo'n aflaatprentje zien we een weerzinwekkend Christusfiguur afgebeeld. In zijn hand heeft Hij een gesel en roede, grote klodders bloed aan zijn voeten en achter Hem staat een bid-dend vrouwtje. Ze vraagt: 'O Mensche ghedenct mijns. O, mijn alderliefste lief, ontfermt U mijns'. Maar onder het figuur van dit vrouwtje staat dat de paus 'ses-tich dusent jaar oflaets gaf tot dit ghebet'. Het is te begrijpen dat de moker-slagen op de pauselijke ziel dreunden, toen Maarten Luther op 31 oktober 1517 zijn 95 stellingen sloeg aan de deuren van de slotkapel in Wittenberg. Hiermee onttrok hij zich aan het pause-lijke gezag en stelde zich dienstbaar aan het Woord van God.

Op een van die stellingen aan de slotka-pel, stelling 54, staat te lezen: 'Onrecht geschiedt aan het Woord van God wan-neer in dezelfde predikdienst evenveel of nog meer tijd wordt besteed aan de aflaten dan aan het Woord van God.'

In zijn 95 stellingen richt Luther zich tegen de aflaathandel van de paus voor de bouw van de St. Pieterkerk in Rome.

Het woord aflaat komt van 'laat af', dat betekent: houdt ermee op. Door de aflaat houdt er iets op, iets wordt beëindigd, bij het kopen van een aflaatbriefje werden tijdelijke straffen kwijtgeschol-den. Net zoals bij het boven genoemde vrouwtje, zestigdui-zend keer haar aflaat kon dienen tegen tijdelijke straffen. Niet het kwaad zelf werd vergeven, in de kerk van Rome werd vastgehouden aan de zondevergeving door Christus' kruisoffer op Golgotha. Maar het ging de kerk van Rome wel om de 'straf' op de zonden die moest worden voldaan door de zon-daar. Dat een mens welzalgig is, omdat hem de zonden zijn vergeven en hij van de 'straf' voor eeuwig is ontheven, zoals Luther ontdekte in psalm 32, daarin geloofde Rome niet. Na de vergeving van het kwaad moet de zondaar nog altijd tijdelijke straffen ondergaan. Alleen diegenen zijn vrijgesteld, die de door de kerk opgelegde verplichtingen trouw volbrengen en dus aflaten kopen. Zo werd de aflaat aantrekkelijke met het oog op het goede leven om daarna eeuwig leven te beërven.

Al in de middeleeuwen bestond deze aflaathandel. Het woord 'kramer' wijst op een verband tussen de kermis en aflaat. Een kramer was iemand, die de kermissen bezocht met een stalletje om zijn koopwaar aan de man te brengen. In die tijd ging het er op de kermissen schandalig aan toe, ontucht, dronken-schappen en diefstal werden veelvuldig aangetroffen. De Roomse kerk zorgde door middel van een kramer voor een aflaatbriefje, zodat je verontruste gewe-

ten, onrustig geworden door zondige praktijken, weer tot rust werd gebracht. Voor geld werd de arme ziel van de mens verlost. Luther bestreed met Gods Woord deze aflatpraktijken en riep de kerk op om de bijbel te lezen. In die tijd leefde de kerk niet dichtbij het Woord van God. In onze tijd kunnen we hetzelfde zeggen, door tijdsdruk komen veel mensen er niet toe om met het Woord van God bezig te zijn. Er heerst veel oppervlakkigheid onder christen. Geloof in God wordt in ons gewerkt

door het Woord en de Geest. Alleen door geloof, hebben wij deel aan Gods belofte. Geloven we de belofte van God niet, zo zegt Luther, dan hebben we niets. Staan we met lege handen. We sporen u aan om, ondanks ziekte en tegenspoeden in uw leven, juist houvast te zoeken in de beloften van God. Dan bezit u een grote levensschat voor eeuwig.

Benschop, ds. C. Bos

Voltooid leven

Niemand weet wanneer zijn leven voltooid is. In onze samenleving komen er steeds meer vragen over: het klaar zijn met het leven, levensmoe, voltooid leven – de discussie rondom actieve levensbeëindiging wordt steeds meer in termen gevoerd waar een dokter niet voor heeft doorgeleerd. Dat hoeft ook niet, zeggen de voorstanders van een ruimer euthanasiebeleid: dat maken de mensen zelf wel uit. We lijken weer een stap verder te zijn in de erkenning dat een voltooid leven voldoende grond is voor hulp bij zelfdoding, al dan niet door de dokter.

De uitdrukking 'voltooid leven', omschrijft de *reden* waarom iemand de beslissing meent te kunnen nemen klaar te zijn met leven. 'Mijn leven is voltooid', is een ethisch waardeoordeel over je geleefde leven tot nu toe. In de christelijke cultuur was het God, die de geschiedenis zou voltooien. Nu onze cultuur is gesecculariseerd, creëert het individualisme een illusie: we voltooien nu onszelf als individu, door ons eigen levensproject te plannen, te realiseren en af te maken los van God. Voltooid

leven is onze nieuwe, seculiere verwachting in plaats van de christelijke hoop dat met de wederkomst van Christus alles nieuw wordt.

De postmoderne gedachten, waarin alles draait om zelf voltooiing staat haaks op de Bijbelse toekomst verwachting. Vanuit de Schrift belijden wij dat, Jezus Christus opgestaan is uit de dood, daarmee is onze totale verlossing een realiteit. Onze verlossing staat en valt met de opstanding. Het gaat in de Bijbel op de verlossing van ons totale menselijk bestaan. We worden niet verlost van ons lichaam maar met ons lichaam. Wij verwachten, zegt de apostel Paulus in Filippenzen 3:20 en 21, uit de hemel Jezus Christus als verlosser, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt. Dit voltooid leven wacht voor ieder kind van God: we leven uit die toekomst! Uw leven wordt op aarde door deze verwachting rijker en door de leiding van de Heere versterkt met een blijmoedige geest.

Benschop, ds. C. Bos

Beleefde psalmen (10)

Ieder die de HEERE vreest, leeft bij de psalmen. Het is het eigen Woord van God, waarmee Hij je onderwijst, terechtwijst en troost. *Hun geeft Hij moed en krachten, die hopen op Hem wachten*, kun je het met een psalmwoord zeggen én zingen.

Soms komt de HEERE tot je met een woord uit de onberijmde psalm, meer dan eens heb je wat aan een regel of passage uit een berijmde psalm. Zo gaat God met Zijn volk om.

Vandaar dat de psalmen je zo lief zijn en je aanspreken, al tal van momenten. Niet het minst wanneer je met ziekte en zorg te maken hebt. God geeft dan zelfs psalmen in de nacht.

Als je zo lang en zo vreselijk ziek bent en ondragelijke pijnen lijdt, roep je de HEERE dag en nacht aan. Vooral wanneer artsen voor raadsels staan en specialisten ook geen raad weten. Je verkeert zelfs in gevaar om je te wenden tot alternatieve 'genezers'. Toch houdt God je vast, ondanks alle ellende. Midden in de nacht kan God bij te komen met woorden uit deze psalm *'verzachtte vaderlijk mijn lijden'*.

Een kind van God zei eens: God komt met Zijn genade vóórdat we verder in nood komen. Om ons van de voren te onderwijzen en te troosten. Want de pijnen werden niet minder. Verhevigden zelfs. De HEERE laat echter in die grote moeite weten dat Hij niet als een Rechter straft, maar als een Vader omgaat met dit zijn zo verdrietig en bestreden kind.

Later, als er enige uitkomst tevoorschijn komt, wordt meer verstaan van dit woord: *'verzachtte vaderlijk mijn lijden'*.

Eerst maakt God Zijn Woord waar door te troosten met Zijn vaderlijke liefde te midden van alle moeite en pijn. Daarna maakte Hij Zijn Woord waar: *verzachtte mijn lijden*.

Zo gaat de HEERE meer dan eens met Zijn volk om.

Wat worden de psalmen je lief. Ze 'spreken' tot je, juist als alle hulp je ontvalt geen enkele redding meer over lijkt te blijven.

Als je veel met vaak ondragelijke pijnen te maken hebt, weet God je te vinden en roep je tot Hem bij dag en nacht. Zo kan het gebeuren dat je voor een ingrijpende ernstige operatie staat, dat God in het slotvers in de kerkdienst voor de ingreep de morgen daarop, het slot van Psalm 91 laat zingen. Je krijgt dan zoveel houvast aan dit gedeelte van Gods Woord, dat je getroost naar het ziekenhuis gaat, omdat de HEERE laat weten: 'Ik zal hem met langheid der dagen verzadigen, en Ik zal hem Mijn heil doen zien.'

Nu is het eerste wel aangenaam, om zo bij je gezin te mogen blijven. Maar het belangrijkste is Gods heil in Christus te mogen zien. Want dit heil vervult alles en blijft tot in eeuwigheid. Immers, de Heiland is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid. Wat is er rijker dan het heil in deze Heiland te mogen ontvangen.

Over beleefde psalmen gesproken! Zijn heil is nabij!

Ede, J. Van Amstel

Draagt elkanders lasten

Vreugde en verdriet

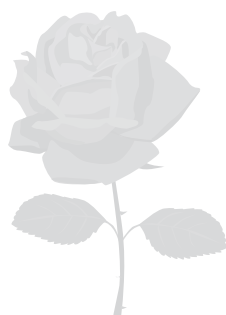
Ze gaan heel dikwijls hand in hand
De vreugde en 't verdriet
Waar de ene is, komt de andere gauw.
Wie ondervindt dit niet?

Als vreugde in ons leven heerst
zodat men danken kan,
komt soms opeens een zwarte wolk
en maakt het donker dan.

En geeft God droefheid in ons hart
zodat alles duister is,
dan kan plotseling daar weer vreugde
zijn,
verlichtend ons gemis.

Als gaan ze dan ook hand in hand
de vreugde en het verdriet,
ik leg mijn hand in Vaders hand
'Nee Heer', meer vraag ik niet'.

Verdriet is ook gekomen bij de familie van onze eindredacteur Ds. J. Oosterbroek. Vanaf deze plaats wensen wij hen Gods nabijheid, kracht en sterkte toe.

Verjaardagskalender

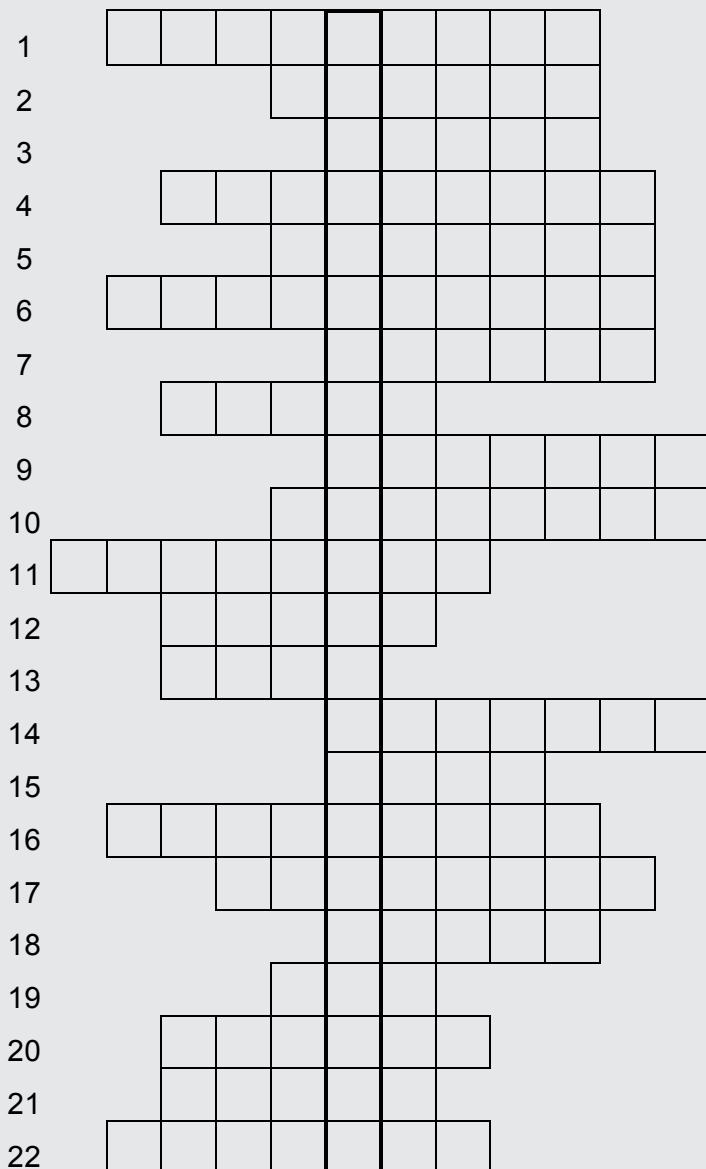
4 april	Mevr. Veldman, De Klenckestraat 10, 9402 JK Assen
5 april	Mevr. H. Pleijsier-Bennink, Redemptoristenpark 14, 7503 AA Enschede
19 april	Mevr. T. de Haan, v. Artsemastraat 4, 9101 CB Dokkum
23 april	Metsje Wijnja Dijkstra, De Cingel 26, 8618 NK Oosthem
28 april	Aleida Jansen, Kooikerweg 263, 3069 WP Zevenkamp

Puzzelhoek

Opnieuw een puzzel waar u in de Bijbel op zoek moet voor de antwoorden. De antwoorden voor deze puzzel zijn te vinden in Mattheus, Markus en Lukas. Achter elke vraag staat in welke evangelie u het antwoord kunt vinden. In het dik omliggende gedeelte leest u de oplossing van deze puzzel, die kunt u naar mij opsturen.

1. Deze maaltijd werd ingesteld tijdens Jezus' laatste Pascha (Matth. 26)
2. Deze man verloochende zijn Meester (Lukas 22)
3. Vanaf welk uur was er duisternis over de gehele aarde? (Lukas 23)
4. In welke zaal werd het Pascha gebruikt? (Markus 14)
5. Door deze man werd een moordenaar vrijgelaten (Lukas 23)
6. In deze plaats heeft de Heiland veel geleden (Mattheus 26)
7. Voor hoeveel penningen werd Jezus verraden? (Mattheus 27)
8. Waar kwam Simon (die Jezus' kruis moest dragen) vandaan? (Lukas 23)

9. Wie was hogepriester toen Jezus veroordeeld werd? (Mattheus 26)
10. Andere naam voor Hoofdschedelplaats (Mattheus 27)
11. In welke plaats werd Jezus (vlak voor Zijn lijden) gezalfd? (Mattheus 26)
12. Wie was de moeder van Joses? (Markus 15)
13. Welk dier liet Petrus weten dat hij zijn Meester verloochende? (Markus 14)
14. Waarheen moesten de discipelen gaan nadat Jezus was opgestaan? (Markus 16)
15. Na hoeveel dagen zou Jezus opstaan? (Mattheus 27)
16. Wat bereidden de vrouwen om Jezus' lichaam te zalven? (Lukas 23)
17. Deze moordenaar werd vrijgelaten (Lukas 23)
18. Deze man verraadde Jezus (Lukas 22)
19. Wat ging op toen de vrouwen bij het graf kwamen? (Markus 16)
20. Met welke zalf werd Jezus gezalfd? (Markus 14)
21. Wie zat ik het graf? (Mattheus 28)
22. Waarvan werd een kroon voor Jezus gemaakt? (Markus 15)

De oplossing van de puzzel uit het maart-nummer is:
Geloof, hoop, liefde

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Capellerij 3
3252 CG GOEDEREDE

telefoon: 0187-492281
email: wbreederveld@solcon.nl

Een lied Hammaälôth:

Psalm 125.

Een "vertrouwenspsalm" wordt deze psalm wel genoemd. Ons leven is geen windstil reisje, maar het is een barre tocht vaak. Maar wij zingen onderweg ook dit mooie lied met Israël mee.

Wie dichtbij Jeruzalem kwam, zag rondom die stad hoge heuvels.

Hoge heuvels waar de stad middenin was gebouwd. Als men deze heuvels op zag rijzen, wist men: "Nu zijn we er haast!" Jeruzalem, de oude stad, lag in een ring van bergen.

"Rondom Jeruzalem zijn bergen, zo is de Heere rondom Zijn volk". Schrijnend is het om te zien hoe daar op het moment een hoog betonnen hek staat tegen de terroristen. Maar die bergen zijn hetzelfde gebleven. Langer dan de stad zelf staan daar al die bergen. Daar moest de vijand, wilde hij bij het volk van God kunnen komen, eerst overheen. De dichter ziet daar een beeld in van het geestelijke leven. Zoals de bergen Jeruzalem omringen, is de Heere

rondom Zijn volk. God is de beschermer van wie Hem vertrouwen. "Wie op de Heere vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt, maar voor eeuwig blijft". Beter beveiligt God Zijn gemeente dan dat de stad door die bergen wordt beveiligt. Wij hebben het nogal eens over Gods alomtegenwoordigheid, maar je zou kunnen zeggen, dat deze psalm het over Gods "rondom-tegenwoordigheid" spreekt. God is steeds rondom ons. De eerdere bewoners, de Jebusieten, achtten zich onkwetsbaar. David lachten ze uit. Zelfs de lammen en de kreupelen, riepen ze, dat Jeruzalem wel verdedigen konden. Zo sterk was die stad. Maar met list, via het buizenstelsel van de waterleiding, werd de stad door David toch veroverd. Daarom is het altijd nog van deze stad de eretitel: "Stad van David". Wat zijn wij kwetsbaar als wij niet op God vertrouwen en niet, geestelijk gesproken, inwoners van Jeruzalem zijn. Maar zo is het van nature wel met ons. Wij vertrouwen God niet. "Open" liggen wij voor de vijand. Wij staan bloot aan allerlei gevaren. In vers drie heet dat "De scepter van de goddeloosheid". "Want de scepter van de goddeloosheid zal niet voorgoed rusten op wat het lot aan de rechtvaardigen toeweest; opdat de rechtvaardigen hun handen niet uitstrekken naar onrecht". Een scepter staat voor de macht. Wie de scepter hanteert heeft het voor het zeggen. Dus nu is het zo, dat de goddeloosheid regeert. Maar het erfdeel dat Gods volk heeft ontvangen, loopt daardoor gevaar. Door de goddeloosheid loopt het gevaar. Israël dreigt overspoeld te worden door de vloed van de afgoderij. Maar het grootste gevaar is, dat degenen die God vrezen mee zullen gaan doen met de

GEDRAGEN

'Soms zijn de dagen
ZWAARDER
dan je kunt verdragen
soms duwt de DAG VAN MORGEN
je omlaag
maar boven alles uit
rijst GODS GENADE
Hij geeft je
VLEUGELS van geloof
om op te staan
VANDAAG'

Nelly de Wilde

afgoderij. Doen wij in de kerk niet mee met wat iedereen doet? Laten wij ons niet gelijkschakelen?

“Die op de Heere vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt, maar voor eeuwig blijft”. Op de Sion was de tempel gebouwd. De Sion was het hart van de godsdienst. In de Bijbel wordt de naam Sion altijd in verband gebracht met de genade. Niet de Sinai wordt hier genoemd of de Tabor of de Hermon, maar de Sion. De Sion is de berg van de offers die de zonde verzoenen; zodat wat er gebeurd is in je leven uitgewist wordt. Door het offer van de Heere Jezus wordt het hele leven anders. Onze toekomst is dan niet meer onzeker. Dat zei Jezus ook op de Olijfberg toen hij weer terugging naar Zijn Vader: “Ik ben met u al de dagen” (Mt.28:20).

Maar voor wie de Heere vreest, wordt het ook met zijn verleden anders. Tussen mij en mijn beschamende verleden staat de Heere Jezus die mijn zonde wegnam. Maar ook als de mensen soms met stenen naar ons gooien of met modder is God je beschermer. Als wij aan de hoornen van het altaar ons vastgrijpen, zijn wij veilig. Niets of niemand bedreigt ons dan meer. God is altijd dichterbij dan wij denken. Ook al staat het water ons tot aan de lippen, Hij bewaart ons.

Als je bij Jeruzalem komt, duurt het lang voor je de stad ziet. Ogenschijnlijk liggen de huizen binnen de ring van de bergen verstopt. Dat is wat ons aan het woord van Colossen 3 vers 3 doet denken: “Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God”. Wij staan niet meer op de voorgrond, maar Hij. Helemaal verdwijnt de christen in de Christus. Net zoals de stad achter de bergen schuil gaat.

“Wie op de Heere vertrouwen zijn als de berg Sion”. Maar vertrouwen is zo eenvoudig nog niet. In de grote dingen lukt ons dat soms nog het beste. Wij vertrouwen, dat God ons over de bange

GEDACHTEN

‘Neem de vreemdeling gastvrij
Op: ook jij bent voor hem
een reisgenoot, ook jij bent
onderweg. Want wij zijn allen
ballingen en nog ver van het
vaderland waarheen onze
tocht moet voeren.’

Uit: ‘Een stil moment’,
A. Augustinus

zee heen van het leven naar de overkant brengt. Maar ook voor je werk en je eten en je oud en ziek zijn op God te vertrouwen, is wat vaak nog veel moeilijker is. Het thema van ons pelgrimslied is dan ook niet ons rotsvaste geloof, maar het rotsvaste van wat God heeft beloofd.

Heeft ons volk zich niet onder de scepter van de goddeloosheid gebogen? Denken wij niet zelf steeds meer uit te kunnen maken wat goed en kwaad is? Er zijn twee soorten mensen: mensen die geloven en mensen die dat niet doen. “Die dat niet doen”, zegt vers 5, “Neigen zich tot kronkelwegen”. Maar God doet hen, samen met hen die onrecht bedrijven, vergaan. Dat “zich neigen tot kronkelwegen” is niet dat je, zwak als je bent, iets verkeerd doet; maar zo zit je in elkaar. Zo ben je. Vandaar dat “die zich neigen”. Maar de openlijke zondaar en de huichelaar (de toneelspeler is dat) komen allebei in het eeuwig verderf. Maar dat is ons laatste woord niet. Want God is zo trouw. “Want al zouden bergen wijken en heuvels wankelen, het verbond van Mijn vrede zal niet wankelen, zegt de Heere, uw Ontfermer” (Jes.54:10).

*Brandwijk
J.A.H. Jongkind.*

Ik ga naar mijn eigen oma

Al heel jong voelt een kind aan waar het fijn is en waar geborgenheid is. Later groeit er meer inzicht waar de aantrekkelijkheid uit voortkomt. Een kind redeneert niet, maar zegt meer dan eens onomwonden wat het fijn vindt. Het gebeurt gelukkig dat kinderen gezegend zijn met grootouders, die veel van hen houden, geen onderscheid maken en iets uitstralen, waardoor ze graag bij hen zijn. Niet in de eerste plaats om wat ze bij hen 'mogen', maar vooral door de aandacht die ze genieten. Echter, dat is niet overal de praktijk. Je opa kan een heel aardige man zijn, terwijl je oma nogal eens met andere dingen erg druk is. Als kind weet je waar je thuis voelt. Zo uitte een kind zich nogal duidelijk: ik ga naar mijn eigen oma. Beide oma's woonden in dezelfde plaats, zodat het daar niet aan lag. Toch 'won' de ene oma het hart van dit kind. Wat was het geheim van de innerlijke band? De ene oma keek niet vriendelijk en had meer dan eens aanmerkingen op anderen. Vooral na de kerkdienst was het 'raak'. Want in de kerk was er altijd wel iets wat haar 'hinderde'. Dat voelde haar kleinkind scherp aan, zodat het niet graag bij deze oma was. De andere oma was in één woord een schat. Niet dat ze altijd zo diep kon denken, maar ze was altijd wel dicht bij haar 'kroost'. Alleen al door haar aandacht, haar warme uitstraling.

Het geheim van haar aardig zijn lag in haar godsvrucht. Ze leefde dicht bij de Heere. Zo dicht dat ze voortdurend dacht dat de Heere tot haar sprak. Ze 'kreeg' veel teksten, die haar onderwezen en vooral troostten. Soms kon ze het spreken van de Heere niet bijhouden en moest haar man haar helpen om haar 'indachtig' te maken wat ze van de Heere had ontvangen.

Zo stralen kinderen van God veel liefde uit. Dat trekt aan en dat blijft in het kinderleven iets onvergetelijks. Het is ronduit een zegen wanneer je zo'n oma hebt of er op terug kunt zien als een kostbaar geschenk in je leven.

Daarmee komt de vraag op onszelf af of we voor ons nageslacht ook een voorbeeld van geborgenheid mogen zijn. Dat is niet iets om jezelf daartoe 'op te werken', alsof het een prestatie is van goedwillende mensen.

Want deze voorbeeldige mensen hebben het zelf alleen maar ontvangen. Als genade van God. Want dat is het geheim. In een leven dicht bij de Heere lag de kracht van deze oma.

Zó kan het daarom ook in ons eigen leven.

Paulus roept de gemeente op om hem na te volgen, vooral om de Heere te volgen in een leven als volgeling. Wie de Heere mag kennen en met Hem de omgang mag kennen wordt gevormd tot Zijn dienst. Gods verborgen omgang vinden zielen waar zijn vrees in woont, zingen we terecht met woorden uit Psalm 25.

Jongeren hebben identificatiefiguren nodig, horen we alom. Het is ook helemaal waar. Je moet mensen hebben aan wie je je kunt 'optrekken'. Zij brengen je door hun godsvrucht op een hoger niveau. Om alles met de Heere te bespreken en je in alles door Zijn onderwijs te laten leiden en gezegen.

Zo wordt je leven een voorbeeldig leven, ook als je jonger bent, met name als je als moeder in je gezin de liefde tot de Heere en Zijn dienst voorleeft.

Goed voorbeeld doet goed volgen!

Ede, J. Van Amstel

Geheugen 10

Beste lezer,

Herinneringen blijven, maar in het dagelijks leven vergeten we allemaal wel eens wat.

In de afgelopen maanden heb ik geprobeerd u wat tips, wat handvatten te geven. Ik hoop dat u er iets aan gehad heeft.

Persoonlijk ben ik niet sterk in het onthouden van namen. De persoon herken ik wel, maar hoe de naam is?? En voor mijn werk is dit soms lastig. Dus daar moet ik iets mee.

Nu ben ik vast niet de enige die hier last van heeft. Misschien geldt het ook voor u.

Daarom wil ik in dit artikel hierop ingaan.

Hoe komt het dat we een naam vergeten? Vaak letten we meer op andere zaken, bijvoorbeeld het uiterlijk of de persoonlijkheid. Welke indruk maakt diegene op mij? Dan vergeten we echter de naam. En helaas worden we slechter in het onthouden van namen naarmate we ouder worden. Volgens een artikel worstelt 85% van de mensen van middelbare leeftijd en ouder met het onthouden van namen.

Toch is een naam belangrijk en willen we deze weten. Misschien lukt het u en mij met onderstaande tips iets beter. Bij dit alles geldt eigenlijk maar één ding: hoe meer moeite we ervoor doen, hoe beter we een naam kunnen onthouden.

1. Laten we bewust luisteren als iemand zijn/haar naam noemt.
2. Durf te vragen of de ander zijn/haar naam nog een keer herhaalt als u er niet zeker van bent dat u deze goed heeft verstaan.
3. Noem de naam van de ander nog een paar maal als de gelegenheid zich

voordoet tijdens de loop van het gesprek. Herhaling is altijd goed!

4. Toon interesse voor de naam. Bijvoorbeeld: hoe wordt deze geschreven? Waar komt de naam vandaan?
5. Schrijf de namen op die belangrijk zijn. Wat u heeft gezien, onthoudt u ook beter.
6. Breng de naam met iets anders in verband: plaatsnaam, karakter, uiterlijk, informatie over de persoon (bezigheden, interesses, hobby's van die persoon), iemand anders met dezelfde naam. En probeer ook wat meer van diegene te weten te komen. Dan onthoudt u de naam vaak ook beter.
7. Bedenk een ezelsbruggetjes rond de naam. Bijvoorbeeld een rijmpje. De persoon heet Bas Bouwhuis. U kunt dan een zinnetje bedenken als 'Bas bouwt een huis'.
8. Zeg tegen de persoon: 'Ik heb u al eerder ontmoet, maar uw naam is mij ontschoten'. Of begin het gesprek met: 'Ik heb u al eens eerder ontmoet, mijn naam is Jansen'. U heeft dan grote kans dat de ander spontaan zijn/haar naam noemt.

Op punt 6 wil ik kort ingaan.

Vorig jaar zei ik tegen een mevrouw, die ik al vele jaren niet gesproken had, dat ik haar naam niet meer wist. Ze gaf me zelf een tip. 'Denk maar aan een Belgische stad, al ben ik er zelf nog nooit geweest'. Deze dame heette namelijk van Antwerpen. En ik moet u zeggen dat ik haar naam daarna nooit meer vergeten ben. Als ik aan haar denk, borrelt de zin die ze uitsprak automatisch bij me naar boven.

Misschien is het ook een goed idee om

uw vrienden- en kenniskring in gedachten eens langs te gaan. U zult bemerken dat namen vaak in te delen zijn.

Sommige hebben een naam waar ook een plaatsnaam van is. Maar anderen hebben een naam wat ook een beroep van is of een ander concreet iets. Denkt u maar aan: de Bakker, van der Valk, Klein, de Groot, de Boer, Kok, etc. Het is gemakkelijk om dit voor u te zien als u aan deze achternamen denkt. En zo onthoudt u deze naam beter.

Daarnaast zijn er ook namen die afgeleid zijn van iets concreets. U kunt denken aan Breedveld (een breed veld), Timmermans (timmerman), Willemsen (Willem), Verbeek (ver van een beek) etc.

Er zijn vast ook die in uw omgeving veel voorkomen. Deze zijn vaak streekgebonden. Op Goeree heten veel mensen

Grinwis, Tanis of Breen. Op internet las ik dat de meest voorkomende achternamen in Barneveld zijn Van de(n) Brink, Van de(n) Beek en Van Dijk. Door hun bekendheid en eenvoud is het vaak lastig om deze namen te onthouden. Dus ook hier geldt: veel oefenen en herhalen.

Ook zijn er mensen die een ingewikkelde achternaam hebben, bijvoorbeeld omdat ze uit het Buitenland komen. Hiervoor hebben we onze fantasie nodig. Soms kunnen we een bepaald beeld voor ons als we de naam uitspreken, dan kunnen we hier gebruik van maken.

Beste lezer, veel succes gewenst met het bovenstaande. Hopelijk geeft het een goed resultaat, ik ga er ook mee aan de slag!

*Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis*

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland

Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr. Geref., Harderwijk

Dhr. M. C. Paul, penningmeester, PKN (hervormd), Dirksland

Ds. J. A. H. Jongkind, bestuurslid PKN, (hervormd), Brandwijk

Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur (waarnemend):

Ds. C. Bos, Dorp 190, 3405 BJ Benschop, tel. 0348-451292.

Tevens adres voor de kopij.
e-mail: cbos@solcon.nl

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede

Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada

Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Goedereede

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar); alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar; het banknummer is: NL 40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnementen@krachtnaarkruis.nl of KnK, Anthon van der Horstlaan 56, 3752 VP Bunschoten-Spakenburg, tel. 033 2984332; alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl